

Lackfi János

ADY VS KOSZTOLÁNYI

(KETRECHARCOSOK KLUBJA)

ADY

Sötétebb vagy, Dezső, mint a fa odva!
Belerúgni egy még ki sem hült halottba?

KOSZTOLÁNYI

Bandi, a rólad szóló kritikámra gondolsz?
Megérdemelte sok imitátor takonypóc!

ADY

Azt hitted, haver, ezt simán lenyelem?

KOSZTOLÁNYI

Sokadik helyezett lennél egy Ady-hasonmásversenyen.

ADY

Te szívatsz engem? Nálad a szentimentál
Büdösebb, mint a sajtok közt Ementál...

KOSZTOLÁNYI

De nem olyan gáz, mint a lángoló vátesz,
Ki megmondja a tutit, és mindenkit lóvá tesz.

ADY

Én láttam a jövőt, veled ellentétben!

KOSZTOLÁNYI

Meteorológus költő! Hoppá, ezt benéztem!
Ne haragudj, de mindenem viszket,
Mikor írod: „majd a vérhajók visznek”.

ADY

Legalább nem tocsogtam
Kölniben, csak mocsokban.

KOSZTOLÁNYI

Vagy vegyük ezt a gyagyásat itt:
„Úgy kellenek meghagyásaid”!
Kardomba dőlök én,
Zsenikém!

ADY

Sejtem, mert inkább kell neked
„Szagos, virágos fergeteg”.
Nem veszi be gyomrom az édességet.
Se téged!

KOSZTOLÁNYI

Ne nézz oly marconán,
Jöjjön a harc, komám!

ADY

Lássuk, kinek az ökle keményebb!

KOSZTOLÁNYI

Akinek jobb a ríme: semmi reményed...

ADY

„Útra kelünk, megyünk az őszbe,
Vijjogva, sírva, kergetőzve.”

KOSZTOLÁNYI

„Kellesz te még, vijjogni, mint a vércse,
Nem kímélni a könnyet és a vért se.”

ADY

„Minden láng csak részekben lobban,
Minden szerelem darabokban.”

KOSZTOLÁNYI

„Álmodtam én egy rémeset,
ami valóban rém-eset,
ettem egy málnás krémeset,
és rám esett.”

ADY

Na jó, ne menjünk le kutyába!
Vesszen, ki gyáva!
A téma, amely mindig elevenbe talál:
A halál!

KOSZTOLÁNYI

„Játékban élni, mely valóra vált...
Akarsz, akarsz-e játszani halált?”

ADY

„Égtek lelkemben kis rőzsedalok,
Füstösek, furcsák, búsak, bíborak,
Arról, hogy meghalok”

KOSZTOLÁNYI

„Nekem jutalmat hát ki adhat?...
Halál, fogadj el a fiadnak!”

ADY

„Téli orkán vad szele dobban...
S futunk fehérén és halottan.”

KOSZTOLÁNYI

Oké, ez mind megáll.
Asszem, eddig egál!

ADY

Ha szerelem jön, tuti én vezetek!
„Már vénülő kezemmel fogom meg a kezedet.”

KOSZTOLÁNYI

„Lankatag
angyalok
aléló
sikolya,
Ilona,
Ilona,
Ilona,
Ilona!”

ADY

„Mit bánom én, ha utcasarkok rongya,
De elkísérjen egész a síromba.”

KOSZTOLÁNYI

„Én úgy szeretlek. A cigarettához
És a szalonkabáthoz te vagy a hit.”

ADY

Ásíthatok picit?
„Mikor a legtüzesebb az ajkam,
Akkor fagyjon meg a tied,
Rúgj és taposs kacagva rajtam!”

KOSZTOLÁNYI

Untat a hiszti!
Nincs nálad whisky?

ADY

Erős anyag kell? Ne keresd!
Nyomjunk pár istenest!

KOSZTOLÁNYI

„A porban,
hol lelkek és göröngyök közt botoltam,
mégiscsak egy nagy, ismeretlen Úrnak
vendége voltam.”

ADY

„Az ördög a rokonunk,
S ellenségünk az Isten!”

KOSZTOLÁNYI

Nietzschénél szebb semmi nincsen!
„Itthon vagyok itt, e világban,
S már nem vagyok otthon az égben.”

ADY

Értem.
De mi volt akkor a sok kása,
A szegény kisgyermek nyafogása?
„A doktor bácsi áldott aranyember.”

KOSZTOLÁNYI

Bandi, ne élj vissza a türelemmel!
„Tegnap harangoztak, holnap harangoznak,
Holnapután az angyalok gyémánt havat hoznak.”
Igazán cuki-
muki!

ADY

Komoly költő nem lötyög, nem fecseg!
„Fülembé forró ólmot öntsetek!”

KOSZTOLÁNYI

„Megy csendesen, megy hangtalan
Sok millió dollár arany.”

ADY

„Ős, buja földön dudva, muhar...
Ez a magyar Ugar!”

KOSZTOLÁNYI

„Izzóbb a bú itt, és szívig dőf az öröm,
De szép vidám, vad áldomás volt, köszönöm!”

ADY

„Ezerszer Messiások a magyar Messiások!”

KOSZTOLÁNYI

Hú, mindjárt egy sírt ások.

Rajta, tessék,

Jöjjön kis szociális érzékenység:

„A körúton járkál a november,
ez utcaseprő, fáradt, beteg ember.”

ADY

Haha, én Istennel jövök!

Nincs nála rongyosabb kölök:

„Tépetten, fázva fűjt, szaladt...

Valahol Sion-hegy alatt.”

KOSZTOLÁNYI

Utolsó ütés!

Rajta, és...

„Jobb volna élni, ámde túl a fák már
aranykezűkkel intenek nekem.”

ADY

„A szívem egy nagy harangvirág

S finom remegések: az erőm.”

KOSZTOLÁNYI

Na, két hulla közt vérontás úgysem lesz.

Mit szólsz egy döntetlenhez?

ADY

Én, a forradalom dalnoka

Kiegyezzek egy burzsujjal? Soha!